

Mărți, 26 martie 2019

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

P8_TA(2019)0222

Acțiunile de reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 martie 2019 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind acțiunile de reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor și de abrogare a Directivei 2009/22/CE (COM(2018)0184 – C8-0149/2018 – 2018/0089(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2021/C 108/16)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2018)0184),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora Comisia a prezentat propunerea Parlamentului (C8-0149/2018),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizele motivate prezentate de către Consiliul Federal al Austriei și Parlamentul Suediei în cadrul Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, în care se susține că proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social din 20 septembrie 2018 ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 10 octombrie 2018 ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice, avizul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, precum și cel al Comisiei pentru transport și turism (A8-0447/2018),
1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare;
 2. invită Comisia să îl sesizeze din nou dacă o înlocuiește, modifică substanțial sau intenționează să modifice substanțial propunerea;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 440, 6.12.2018, p. 66.

⁽²⁾ JO C 461, 21.12.2018, p. 232.

Marți, 26 martie 2019

P8_TC1-COD(2018)0089

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 martie 2019 în vederea adoptării Directivei (UE) .../... a Parlamentului European și a Consiliului privind acțiunile de reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor și de abrogare a Directivei 2009/22/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Scopul prezentei directive este de a permite entităților **reprezentante** calificate, care reprezintă interesele colective ale consumatorilor, să solicite măsuri reparatorii prin intermediul unor acțiuni de reprezentare în cazul încălcării dispozițiilor dreptului Uniunii. Entitățile **reprezentante** calificate ar trebui să poată solicita încetarea sau interzicerea unei încălcări, confirmarea faptului că a avut loc o încălcare și să poată solicita reparații, de exemplu, o compensație, **rambursarea prețului plătit**, o despăgubire, **o înlocuire**, **o eliminare**, ~~sau~~ o reducere de preț **sau încetarea contractului**, în funcție de dispozițiile legislației naționale. [AM 1]
- (2) Directiva 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ a permis entităților **reprezentante** calificate să inițieze acțiuni de reprezentare vizând în principal oprirea și interzicerea încălcărilor legislației Uniunii care aduc prejudicii intereselor colective ale consumatorilor. Cu toate acestea, directiva respectivă nu aborda în mod suficient provocările pe care le prezintă asigurarea respectării legislației din domeniul protecției consumatorilor. Pentru a descuraja într-o măsură și mai mare practicile ilegale, **pentru a încuraja bunele practici comerciale responsabile** și a reduce prejudiciile aduse consumatorilor, este necesar să se consolideze mecanismul de protecție a intereselor colective ale consumatorilor. Având în vedere numeroasele modificări, este adecvat, din motive de claritate, să se înlocuiască Directiva 2009/22/CE. **În temeiul articolului 114 din TFUE, este extrem de necesară intervenția Uniunii, pentru a asigura atât accesul la justiție, cât și buna administrare a acesteia, deoarece va reduce costurile și sarcinile pe care le implică acțiunile individuale.** [AM 2]
- (3) O acțiune de reprezentare ar trebui să constituie o modalitate eficace și eficientă de protecție a intereselor colective ale consumatorilor, **atât față de încălcările interne, cât și față de cele transfrontaliere**. Aceasta ar trebui să le permită entităților calificate să acționeze cu scopul de a asigura respectarea dispozițiilor relevante din dreptul Uniunii și să depășească obstacolele cu care se confruntă consumatorii în cadrul acțiunilor individuale, cum ar fi incertitudinea cu privire la drepturile lor și la mecanismele procedurale disponibile, **experiența anterioară legată de depunerea de plângeri fără a obține rezultat, durata excesivă a procedurilor**, reticența psihologică de a acționa și rezultatul negativ al punerii în balanță a costurilor și beneficiilor preconizate ale unei acțiuni individuale, **sporind securitatea juridică atât pentru reclamanti și părți, cât și pentru sistemul judiciar.** [AM 3]

⁽¹⁾ JO C 440, 6.12.2018., p. 66.

⁽²⁾ JO C 461, 21.12.2018, p. 232.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 26 martie 2019.

⁽⁴⁾ JO L 110, 1.5.2009, p. 30.

Marti, 26 martie 2019

- (4) Este important să se asigure echilibrul necesar între accesul la justiție și garanțiile procedurale împotriva abuzului de procedură care ar putea afecta în mod nejustificat capacitatea întreprinderilor de a opera în cadrul pieței unice. Pentru a se împiedica recurgerea abuzivă la acțiuni de reprezentare, ar trebui să fie evitate elemente precum daunele-interese cu caracter punitiv și absența termenelor de prescripție în ceea ce privește dreptul de a introduce o acțiune în numele consumatorilor lezați și ar trebui să fie stabilite norme clare privind diferite aspecte procedurale, cum ar fi desemnarea entităților **reprezentante** calificate, proveniența fondurilor acestora și natura informațiilor necesare pentru a sprijini acțiunea de reprezentare. **Partea care cade în pretenții ar trebui să suporte cheltuielile de judecată. Cu toate acestea, instanța judecătorească** Prezenta directivă nu ar trebui să afecteze normele naționale privind alocarea costurilor procedurale **acorde părții care a căzut în pretenții cheltuielile care nu au fost necesare sau cele având o valoare disproporționată în raport cu valoarea cererii.** [AM 4]
- (5) Încălcările care afectează interesele colective ale consumatorilor au adesea implicații transfrontaliere. Existența unor acțiuni de reprezentare mai eficace și mai eficiente în întreaga Uniune ar trebui să stimuleze încrederea consumatorilor în piața internă și să-i încurajeze pe consumatori să își exercite drepturile.
- (6) Prezenta directivă ar trebui să se refere la o gamă variată de domenii, cum ar fi protecția datelor, serviciile financiare, călătoriile și turismul, energia, telecomunicațiile, și mediul și **sănătatea**. Aceasta ar trebui să acopere încălcările dispozițiilor dreptului Uniunii care protejează interesele **colective ale** consumatorilor, indiferent dacă în dreptul relevant al Uniunii se face referire la aceștia în calitate de consumatori sau de călători, utilizatori, clienți, investitori de retail, clienți retail sau în alte calități, **precum și interesele colective ale persoanelor vizate în sensul Regulamentul general privind protecția datelor**. Pentru a se asigura a se asigura un răspuns adecvat la încălcările dreptului Uniunii, a căror formă și amploare evoluează rapid, de fiecare dată când este adoptat un nou act legislativ al Uniunii relevant pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor, ar trebui să se examineze dacă este necesară modificarea anexei la prezenta directivă pentru a include actul respectiv în domeniul său de aplicare. [AM 5]
- (6a) **Prezenta directivă se aplică acțiunilor de reprezentare împotriva unor încălcări cu un impact mare asupra consumatorilor legate de dispozițiile prevăzute de dreptul Uniunii enumerate în anexa I. Impactul mare începe atunci când sunt afectați doi consumatori.** [AM 6]
- (7) Comisia a adoptat o Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la imbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și a Regulamentului (CE) nr. 2027/97 privind răspunderea operatorilor de transport aerian privind transportul aerian al pasagerilor și al bagajelor acestora și o Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar. Prin urmare, este oportun să se prevadă că, după un an de la intrarea în vigoare a prezentei directive, Comisia va evalua dacă normele Uniunii în domeniul transportului aerian și al drepturilor călătorilor din transportul feroviar oferă un nivel corespunzător de protecție a consumatorilor, comparabil cu cel prevăzut în prezenta directivă și, dacă este necesar, va formula concluziile necesare în ceea ce privește domeniul de aplicare al prezentei directive.
- (8) Pe baza Directivei 2009/22/CE, prezenta directivă ar trebui să acopere atât încălcările de la nivel național, cât și pe cele transfrontaliere, în special în situațiile în care consumatorii vizați de o încălcare trăiesc într-un stat membru sau în mai multe state membre diferite de statul membru în care este stabilit comerțiantul care a săvârșit încălcarea. Aceasta ar trebui să acopere și încălcările care au încetat înainte de inițierea sau de încheierea acțiunii de reprezentare, întrucât ar putea fi încă necesar să se prevină repetarea practicii, să se stabilească faptul că o anumită practică constituia o încălcare a legii și să se faciliteze obținerea de reparații de către consumatori.
- (9) Prezenta directivă nu ar trebui să stabilească norme de drept internațional privat privind jurisdicția, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești sau a legislației aplicabile. Actualele instrumente de drept al Uniunii se aplică acțiunilor de reprezentare prevăzute în prezenta directivă, **prevenind orice intensificare a căutării instanței celei mai favorabile.** [AM 7]
- (9a) **Prezenta directivă nu ar trebui să afecteze aplicarea normelor UE în materie de drept internațional privat în cazurile transfrontaliere. Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (reformare – Bruxelles I), Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) și Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II) se aplică acțiunilor de reprezentare prevăzute în prezenta directivă.** [AM 8]

Marți, 26 martie 2019

- (10) Având în vedere că numai entitățile **reprezentante** calificate pot introduce acțiuni de reprezentare, pentru a asigura reprezentarea adecvată a intereselor colective ale consumatorilor, entitățile **reprezentante** calificate ar trebui să fie constituite în mod respecte criteriile stabilite în prezenta directivă. În special, entitățile calificate ar trebui să fie constituite în mod adecvat, în conformitate cu legislația unui stat membru, ~~care ar putea ar trebui să includă, include~~, de exemplu, cerințe privind ~~numărul de membri~~, gradul de continuitate sau transparența cu privire la aspecte relevante din structura lor, cum ar fi statutul lor constitutiv, structura de conducere, obiectivele și metodele de lucru. De asemenea, acestea ar trebui să fie non-profit și să aibă un interes legitim în a asigura respectarea dispozițiilor relevante din dreptul Uniunii. ~~Aceste criterii ar trebui să se aplice atât entităților calificate desemnate în prealabil, cât și entităților calificate adhoc care sunt constituite în scopul unei acțiuni specifice. În plus, entitățile reprezentante calificate trebuie să fie independente de operatorii de pe piață, inclusiv din perspectivă financiară. Entitatea reprezentativă calificată trebuie să aibă, de asemenea, o procedură stabilită pentru a preveni apariția conflictelor de interese și trebuie să publice un raport anual de activitate. Statele membre nu ar trebui să impună criterii care depășesc dispozițiile prevăzute în prezenta directivă. [AM 9]~~
- (11) Organismele publice independente și asociațiile de consumatori, în special, ar trebui să joace un rol activ în asigurarea respectării dispozițiilor relevante din dreptul Uniunii și sunt bine plasate pentru a acționa ca entități calificate. Având în vedere că aceste entități au acces la diferite surse de informație privind practicile comercianților față de consumatori și că activitățile lor au priorități diferite, statele membre ar trebui să aibă libertatea de a decide cu privire la tipul de măsuri care ar putea fi solicitate de fiecare dintre aceste entități calificate în parte în cadrul acțiunilor de reprezentare.
- (12) Având în vedere faptul că procedurile judiciare și administrative pot servi în mod eficace și eficient la protecția intereselor colective ale consumatorilor, se lasă la latitudinea statelor membre să aleagă dacă acțiunea de reprezentare poate fi introdusă atât în cadrul unei proceduri judiciare, cât și în cadrul unei proceduri administrative sau în cadrul ambelor tipuri de proceduri, în funcție de domeniul de drept relevant sau de sectorul economic relevant. Acest lucru nu aduce atingere dreptului la o cale de atac eficientă prevăzută la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prin care statele membre se asigură că întreprinderile și consumatorii au dreptul la o cale de atac eficientă în fața unei instanțe judecătorești, împotriva oricărei decizii administrative luate în temeiul dispozițiilor naționale de punere în aplicare a prezentei directive. Aceasta include posibilitatea părților de a obține o decizie de suspendare a executării deciziei contestate, în conformitate cu legislația națională.
- (13) Pentru a spori eficacitatea procedurală a acțiunilor de reprezentare, entitățile calificate ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita măsuri diferite în cadrul unei singure acțiuni de reprezentare sau în cadrul unor acțiuni de reprezentare separate. Printre aceste măsuri ar trebui să se numere măsurile provizorii pentru stoparea unei practici în derulare sau pentru interzicerea unei practici în cazul în care practica nu a avut loc dar există riscul ca aceasta să cauzeze consumatorilor prejudicii grave sau ireversibile, măsurile de constatare a faptului că o anumită practică reprezintă o încălcare a normelor și, dacă este necesar, de stopare sau de interzicere a practicii respective pe viitor, precum și măsurile de eliminare a efectelor persistente ale încălcării, inclusiv măsurile reparatorii. Dacă solicitarea este efectuată în cadrul unei singure acțiuni, entitățile calificate ar trebui să poată solicita toate măsurile relevante în momentul introducerii acțiunii sau să poată solicita mai întâi un ordin de încetare și ulterior, dacă este cazul, un ordin privind reparațiile.
- (14) Ordinele de încetare vizează protecția intereselor colective ale consumatorilor indiferent de pierderile reale sau de prejudiciul real suferit de consumatorii individuali. Ordinele de încetare pot impune comercianților să ia măsuri specifice, cum ar fi punerea la dispoziția consumatorilor a informațiilor omise anterior, prin încălcarea obligațiilor legale. Deciziile prin care se stabilește că o practică constituie o încălcare nu ar trebui să depindă de modul în care a fost comisă practica, în mod intenționat sau din neglijență.
- (15) Entitatea calificată care inițiază acțiunea de reprezentare în temeiul prezentei directive ar trebui să fie parte la procedură. Consumatorii vizați de încălcare ar trebui să **fie informați în mod adecvat cu privire la rezultatul acțiunii de reprezentare și la modul în care pot** ~~dispună de posibilități adecvate pentru a beneficia de rezultatele relevante ale acesteia acțiunii de reprezentare.~~ Ordinele de încetare emise în temeiul prezentei directive ar trebui să se aplice fără a aduce atingere acțiunilor în justiție individuale, introduse de consumatorii afectați de practica care face obiectul ordinului de încetare. [AM 10]

Marti, 26 martie 2019

- (16) Entitățile **reprezentante** competente ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita măsuri de eliminare a efectelor persistente ale încălcării. Aceste măsuri ar trebui să ia forma unui ordin privind reparațiile care să îl oblige pe comerciant să ofere, printre altele, compensarea, repararea, înlocuirea, **retragerea**, reducerea de preț, încetarea contractului sau rambursarea prețului plătit, după caz și în funcție de dispozițiile legislației naționale. [AM 11]
- (17) Compensațiile acordate consumatorilor afectați în cadrul unui prejudiciu colectiv nu ar trebui să depășească suma datorată de comerciant în conformitate cu legislația națională sau cu dreptul Uniunii aplicabil pentru a acoperi prejudiciul real suferit de aceștia. În special, ar trebui evitate daunele-interese cu caracter punitiv, care conduc la existența unei supracompensări în favoarea părții reclamante pentru prejudiciile suferite.
- (18) Statele membre **ar trebui să solicite** entităților **reprezentante** calificate să furnizeze suficiente informații în sprijinul unei acțiuni de reprezentare în vederea obținerii de reparații, inclusiv o descriere a grupului de consumatori vizat de încălcare și aspectele de fapt și de drept care trebuie soluționate în cadrul acțiunii de reprezentare. Entitatea calificată nu ar trebui să aibă obligația de a identifica individual toți consumatorii vizați de o încălcare pentru a putea iniția acțiunea. În acțiunile de reprezentare în vederea obținerii de reparații, instanța judecătorească sau autoritatea administrativă ar trebui să verifice, într-o etapă cât mai timpurie a procedurii, dacă respectivul caz este potrivit pentru a fi introdus ca acțiune de reprezentare, având în vedere natura încălcării și caracteristicile prejudiciilor suferite de consumatorii în cauză. **În special, cererile ar trebui să fie verificabile și uniforme, iar în cadrul măsurilor urmărite, ar trebui să existe un sistem de finanțare de către părți terțe al entității calificate, care să fie transparent și fără niciun fel de conflict de interese. Statele membre ar trebui, de asemenea, să se asigure că instanța judecătorească sau autoritatea administrativă are competența de a respinge cazurile în mod vădit nefondate cât mai devreme posibil în procedurile de soluționare a litigiului.** [AM 12]
- (19) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a decide dacă instanța sau autoritatea națională sesizată cu o acțiune de reprezentare în vederea obținerii de reparații poate emite, în mod excepțional, în locul unui ordin privind reparațiile, o decizie de constatare a răspunderii comerciantului față de consumatorii prejudiciați în urma unei încălcări, decizie care ar putea fi invocată în mod direct în acțiunile ulterioare vizând obținerea de reparații inițiate de consumatori individuali. Această posibilitate ar trebui să fie rezervată cazurilor justificate în mod corespunzător, în care cuantificarea reparației individuale care trebuie atribuită fiecărui consumator vizat de acțiunea de reprezentare este complexă și ar fi inefficient ca aceasta să se efectueze în cadrul acțiunii de reprezentare. Deciziile de constatare nu ar trebui emise în situații care nu sunt complexe și, în special, în situațiile în care consumatorii vizați sunt identificabili și au suferit un prejudiciu comparabil cu privire la o perioadă de timp sau la o achiziție. În mod similar, deciziile de constatare nu ar trebui să fie emise în cazul în care valoarea prejudiciului suferit de fiecare dintre consumatorii individuali este atât de redusă încât este puțin probabil ca acești consumatori să solicite reparații individuale. Instanța sau autoritatea națională ar trebui să motiveze în mod corespunzător, pentru un caz dat, utilizarea deciziei de constatare în locul ordinului privind reparațiile. [AM 13]
- (20) În cazul în care consumatorii vizați de aceeași practică sunt identificabili și au suferit un prejudiciu comparabil cu privire la o perioadă de timp sau la o achiziție, cum ar fi în cazul contractelor pe termen lung încheiate cu un consumator, instanța judecătorească sau autoritatea administrativă poate defini în mod clar grupul de consumatori vizat de încălcare în cursul acțiunii de reprezentare. Mai precis, instanța judecătorească sau autoritatea administrativă ar putea solicita comerciantului care a săvârșit încălcarea să furnizeze o serie de informații relevante, cum ar fi identitatea consumatorilor vizați și durata practicii. Din motive practice și legate de eficiență, în aceste cazuri, statele membre ar putea să ia în considerare, în conformitate cu legislația națională, ideea de a le oferi consumatorilor posibilitatea de a beneficia în mod direct de un ordin privind reparațiile după ce acesta a fost emis, fără a avea obligația de a acorda mandatul lor individual înainte de emiterea ordinului privind reparațiile. [AM 14]
- (21) În cazurile cu valoare scăzută, pentru majoritatea consumatorilor este puțin probabil că vor lua măsuri pentru a-și invoca drepturile, deoarece eforturile pe care ar trebui să le depună ar fi mai mari decât beneficiile individuale. Cu toate acestea, în cazul în care aceeași practică vizează mai mulți consumatori, pierderile cumulate pot fi semnificative. În aceste cazuri, instanța sau autoritatea poate considera că este disproporționat ca fondurile să fie distribuite înapoi consumatorilor vizați, deoarece, de exemplu, acest lucru este prea oneros sau imposibil de pus în practică. Prin urmare, fondurile obținute ca reparație prin intermediul acțiunilor de reprezentare ar servi mai bine scopurilor de protecție a intereselor colective ale consumatorilor și ar trebui să fie orientate spre un scop public relevant, cum ar fi un fond destinat asistenței juridice pentru consumatori, campaniilor de sensibilizare sau acțiunilor în care sunt implicați consumatorii. [AM 15]

Marți, 26 martie 2019

- (22) Măsurile de eliminare a efectelor persistente ale încălcării pot fi solicitate numai pe baza unei decizii definitive de stabilire a existenței unei încălcări a actelor legislative ale Uniunii care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, încălcare ce aduce atingere intereselor colective ale consumatorilor, inclusiv pe baza unui ordin definitiv de încetare emis în cadrul acțiunii de reprezentare. În special, se pot solicita măsuri de eliminare a efectelor persistente ale încălcării pe baza deciziilor definitive ale unei instanțe sau ale unei autorități administrative în contextul activităților de asigurare a respectării legislației care sunt reglementate prin Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure respectarea legislației în materie de protecție a consumatorului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004⁽⁵⁾.
- (23) Prezenta directivă prevede un mecanism procedural care nu afectează normele prin care se stabilesc drepturile materiale ale consumatorilor la măsuri reparatorii contractuale și necontractuale în cazul în care interesele le-au fost lezate de o încălcare, printre aceste drepturi numărându-se dreptul la compensații pentru daune, la încetarea contractului, la rambursare, la înlocuire, la **eliminare, la** reparare sau la reducerea prețului. În temeiul prezentei directive, o acțiune de reprezentare în vederea obținerii de măsuri reparatorii poate fi inițiată numai în cazul în care dreptul Uniunii sau legislația națională prevede astfel de drepturi materiale. [AM 16]
- (24) Prezenta directivă **vizează o minimă armonizare și** nu înlocuiește mecanismele colective naționale de despăgubire care există în prezent. Ținând seama de tradițiile juridice naționale, directiva lasă la latitudinea statelor membre alegerea de a concepe acțiunile de reprezentare prevăzute în prezenta directivă ca parte a unui mecanism colectiv de despăgubire existent sau viitor ori ca alternativă la acest tip de mecanism, în măsura în care mecanismul național respectă modalitățile prevăzute în prezenta directivă. **Aceasta nu împiedică statele membre să își păstreze cadrul existent și nici nu obligă statele membre să îl modifice. Statele membre vor avea posibilitatea de implementa normele prevăzute în prezenta directivă în propriul lor sistem de acțiuni colective sau de a le aplicare în cadrul unei proceduri separate.** [AM 17]
- (25) Entitățile **reprezentante** calificate ar trebui să fie pe deplin transparente cu privire la sursa de finanțare a activității lor, în general, și în ceea ce privește fondurile care sprijină o anumită acțiune de reprezentare vizând obținerea de reparații, astfel încât să le permită instanțelor judecătorești sau autorităților administrative să evalueze dacă ar putea exista un conflict de interese între finanțatorul terț și entitatea calificată și să evite riscul abuzului de procedură, precum și să evalueze dacă **entitatea calificată** finanțatorul terț dispune de resurse suficiente pentru a ~~și îndeplini angajamentele financiare asumate față de entitatea calificată~~ **a reprezenta interesele consumatorilor respectivi și pentru a susține toate costurile judiciare în caz de pierdere a acțiunii.** Informațiile furnizate, **cât mai devreme în procedură** de entitatea calificată instanței judecătorești sau autorității administrative **sesizate** ~~sesizată~~ cu acțiunea de reprezentare ar trebui să îi permită acestuia să evalueze dacă **partea terță** ~~terțul~~ poate influența deciziile procedurale ale entității calificate **în general și** în contextul acțiunii de reprezentare, inclusiv în ceea ce privește tranzacțiile încheiate și dacă ~~terțul~~ **partea terță** oferă finanțare pentru o acțiune de reprezentare în vederea obținerii de reparații îndreptată împotriva unui pârât care este concurent al furnizorului de fonduri sau împotriva unui pârât de care furnizorul de fonduri este dependent. În cazul în care se confirmă oricare dintre aceste împrejurări, instanța judecătorească sau autoritatea administrativă competentă **trebuie** ~~ar trebui~~ să poată obliga entitatea calificată să refuze finanțarea respectivă și, dacă este necesar, să respingă statutul de entitate calificată al acesteia în cazul respectiv. **Statele membre ar trebui să împiedice firmele de avocatură să înființeze entități reprezentante calificate. Finanțarea indirectă a acțiunii prin intermediul donațiilor, inclusiv a donațiilor comercianților în cadrul unei inițiative privind responsabilitatea socială a întreprinderilor, este eligibilă pentru finanțare de către o terță parte, cu condiția ca aceasta să respecte cerințele privind transparența, independența și absența conflictelor de interese enumerate la articolul 4 și la articolul 7.** [AM 18]
- (26) Recurgerea la soluționările alternative colective, **cum ar fi medierea**, care au drept scop să ofere reparații consumatorilor prejudiciați ar trebui încurajată, atât înainte de introducerea acțiunii de reprezentare, cât și în orice etapă a acțiunii de reprezentare. [AM 19]
- (27) Statele membre pot prevedea că o entitate calificată și un comerciant care au încheiat o tranzacție în privința reparațiilor pentru consumatorii afectați de o presupusă practică ilegală a aceluia comerciant pot solicita împreună instanței judecătorești sau autorității administrative să aprobe acea tranzacție. O astfel de cerere ar trebui să fie admisă de către instanța judecătorească sau autoritatea administrativă numai dacă nu există nicio altă acțiune de reprezentare în curs cu privire la aceeași practică. Instanța judecătorească sau autoritatea administrativă care aprobă aceste tranzacții colective încheiate trebuie să ia în considerare interesele și drepturile tuturor părților implicate, inclusiv ale consumatorilor individuali. ~~Consumatorii individuali vizați trebuie să aibă posibilitatea de a accepta sau de a refuza să își asume obligațiile care derivă din această tranzacție judiciară.~~ **Tranzacțiile ar trebui să fie finale și obligatorii pentru toate părțile.** [AM 20]

(5) JO L 345, 27.12.2017.

Marti, 26 martie 2019

- (28) Instanța judecătorească și autoritatea administrativă ar trebui să aibă competența de a invita comerciantul care a săvârșit încălcarea și entitatea calificată care a introdus acțiunea de reprezentare să înceapă negocieri cu scopul de a încheia o tranzacție cu privire la măsurile reparatorii care trebuie puse la dispoziția consumatorilor vizați. Decizia de a invita părțile să recurgă la soluționarea alternativă a unui litigiu ar trebui să ia în considerare tipul de încălcare la care se referă acțiunea, caracteristicile consumatorilor vizați, posibilul tip de despăgubire care trebuie oferit, dorința părților de a încheia o tranzacție și celeritatea procedurii.
- (29) ~~Pentru a facilita acordarea de reparații consumatorilor individuali, solicitate pe baza deciziilor definitive de constatare a răspunderii comerciantului față de consumatorii prejudiciați în urma unei încălcări, emise în cadrul acțiunilor de reprezentare, instanța judecătorească sau autoritatea administrativă care a emis decizia ar trebui să poată solicita entității calificate și comerciantului să încheie o tranzacție colectivă. [AM 21]~~
- (30) Orice soluționare alternativă la care s-a ajuns în contextul unei acțiuni de reprezentare ~~sau pe baza unei decizii de constatare definitive~~ ar trebui să fie aprobată de către instanța judecătorească sau autoritatea administrativă competentă pentru a se asigura legalitatea și corectitudinea acesteia, luându-se în considerare interesele și drepturile tuturor părților implicate. ~~Consumatorii individuali vizați trebuie să aibă posibilitatea de a accepta sau de a refuza să își asume obligații care derivă dintr-o astfel de tranzacție.~~ **Soluția este obligatorie pentru toate părțile, fără să ducă atingere vreunui drept suplimentar la reparație pe care consumatorii vizați îl pot avea în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului național.** [AM 22]
- (31) Asigurarea informării consumatorilor cu privire la o acțiune de reprezentare este esențială pentru succesul acțiunii respective. Consumatorii ar trebui să fie informați cu privire la acțiunea de reprezentare în curs, la faptul că o practică a unui comerciant a fost considerată a reprezenta o încălcare a normelor, la drepturile lor ca urmare a stabilirii existenței unei încălcări și cu privire la orice acțiune ulterioară care trebuie întreprinsă de consumatorii vizați, în special pentru a obține reparații. Riscurile reputaționale legate de difuzarea informațiilor privind încălcarea sunt, de asemenea, importante pentru a-i descuraja pe comercianți să încalce drepturile consumatorilor.
- (32) Pentru a fi eficiente, informațiile ar trebui să fie adecvate și proporționale în raport cu împrejurările cazului. ~~Comerciantul~~ **Statele membre ar trebui să se asigure că instanța judecătorească sau autoritatea administrativă poate să oblige partea care nu are câștig de cauză a săvârșit încălcarea ar trebui să îi informeze în mod corespunzător pe toți consumatorii vizați cu privire la existența unei decizii finale unui ordin definitiv de încetare și a unui ordin privind reparațiile emise în cadrul acțiunii de reprezentare și ambele părți în cazurile unei tranzacții aprobate precum și cu privire la orice tranzacție aprobată de o instanță judecătorească sau de o autoritate administrativă.** Aceste informații pot fi furnizate, de exemplu, pe site-ul internet al comerciantului, pe platformele de comunicare socială, pe piețele online sau în ziare cunoscute de public, inclusiv în cele distribuite exclusiv prin mijloace electronice de comunicare. ~~Dacă este posibil, consumatorii ar trebui să fie informați în mod individual prin mijloace electronice sau prin scrisori.~~ Aceste informații ar trebui să fie furnizate, la cerere, în formate accesibile pentru persoanele cu handicap. **Partea care a pierdut suportă cheltuielile de judecată.** [AM 23]
- (32a) **Statele membre ar trebui să fie încurajate să instituie un registru național gratuit al acțiunilor de reprezentare, care ar putea consolida în mod suplimentar obligațiile de asigurare a transparenței.** [AM 24]
- (33) Pentru a spori securitatea juridică, a evita incoerența în aplicarea dreptului Uniunii și a spori eficacitatea și eficiența procedurală a acțiunilor de reprezentare și a eventualelor acțiuni ulterioare în vederea obținerii de reparații, constatarea unei încălcări **sau neîncălcări** a dispozițiilor legale stabilită printr-o decizie definitivă, inclusiv printr-un ordin definitiv de încetare emis, în temeiul prezentei directive, de o autoritate administrativă sau de o instanță judecătorească ~~nu ar trebui să fie repusă în discuție în acțiuni în justiție ulterioare legate de aceeași încălcare săvârșită de același comerciant în ceea ce privește natura încălcării și domeniul de aplicare material, personal, temporal și teritorial, astfel cum au fost stabilite prin decizia definitivă respectivă~~ **obligatorie pentru toate părțile care au participat la acțiunea de reprezentare. Decizia finală ar trebui să nu aducă atingere niciunui drept suplimentar la reparație pe care consumatorii vizați îl pot avea în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului național. Reparațiile obținute prin tranzacție ar trebui să fie, de asemenea, obligatorii în cazurile care implică aceeași practică, același comerciant și același consumator.** În cazul în care o acțiune care are drept scop obținerea de măsuri de eliminare a efectelor persistente ale încălcării, inclusiv obținerea de reparații, este introdusă într-un alt stat membru decât statul membru în care a fost emisă o decizie definitivă de constatare a încălcării **sau a neîncălcării** respective, ~~decizia această decizie ar trebui să constituie dovadă că încălcarea a avut loc sau nu o prezumție juris tantum că încălcarea a avut loc în cazuri conexe.~~ **Statele membre se asigură că decizia finală a unei instanțe dintr-un stat membru de stabilire a existenței sau a inexistenței încălcării în scopul oricăror alte acțiuni care solicită despăgubiri în fața instanțelor naționale dintr-un alt stat membru împotriva aceluiași comerciant pentru aceeași încălcare este considerată o prezumție juris tantum.** [AM 25].

Marți, 26 martie 2019

- (34) Statele membre ar trebui să se asigure că acțiunile individuale privind reparațiile se pot baza pe o decizie definitivă de constatare emisă în cadrul unei acțiuni de reprezentare. Aceste acțiuni ar trebui să fie accesibile prin intermediul unor proceduri rapide și simplificate.
- (35) Acțiunile în despăgubire care sunt inițiate în temeiul prezentei directive și se bazează pe o încălcare stabilită printr-un ordin de încetare definitiv **privind răspunderea** sau ~~printr-o decizie definitivă de constatare a răspunderii~~ comerciantului față de consumatorii prejudiciați nu ar trebui să fie afectate de normele naționale privind termenele de prescripție. Prin depunerea unei acțiuni de reprezentare se suspendă sau se întrerup termenele de prescripție aplicabile acțiunilor privind reparațiile în cazul consumatorilor vizați de acțiunea respectivă. [AM 26]
- (36) Acțiunile de reprezentare pentru obținerea unui ordin de încetare ar trebui să fie tratate cu celeritatea procedurală cuvenită. Ordinele de încetare cu efect provizoriu ar trebui să fie tratate întotdeauna în procedură accelerată pentru a preveni orice prejudiciu sau orice prejudiciu suplimentar cauzat de încălcare.
- (37) Elementele de probă sunt importante pentru a stabili dacă o anumită practică reprezintă o încălcare a dispozițiilor legale și dacă există un risc de repetare a practicii în cauză, pentru a determina consumatorii vizați de o încălcare, pentru a decide cu privire la reparații și pentru a informa în mod corespunzător consumatorii vizați de o acțiune de reprezentare cu privire la procedurile în curs și la rezultatul final al acestora. Cu toate acestea, relațiile dintre întreprinderi și consumatori sunt caracterizate de o asimetrie a informațiilor; informațiile necesare pot fi deținute exclusiv de către comerciant fiind, prin urmare, inaccesibile entităților calificate. Ar trebui așadar să li se acorde entităților calificate dreptul de a solicita instanței sau autorității administrative competente divulgarea de către comerciant a elementelor de probă care sunt relevante pentru cererea lor sau necesare pentru informarea adecvată a consumatorilor în cauză cu privire la acțiunea de reprezentare, fără a fi necesar ca entitățile calificate să specifice elementele de probă individuale. Necesitatea, obiectul și proporționalitatea divulgării acestor informații ar trebui să fie evaluate cu atenție de către instanța judecătorească sau autoritatea administrativă care supraveghează acțiunea de reprezentare ținând cont de protecția intereselor legitime ale terților și de normele Uniunii și normele naționale în materie de confidențialitate.
- (38) Pentru a se asigura eficacitatea acțiunilor de reprezentare, comercianților care săvârșesc încălcări ar trebui să li se impună sancțiuni eficace, disuasive și proporționale pentru nerespectarea unei decizii definitive emise în cadrul acțiunii de reprezentare.
- (39) Având în vedere faptul că acțiunile de reprezentare urmăresc un interes public prin protejarea intereselor colective ale consumatorilor, statele membre ar trebui să se asigure că entitățile **reprezentante** calificate nu sunt împiedicate să inițieze acțiuni de reprezentare în temeiul prezentei directive din cauza costurilor asociate procedurilor. **Totuși, sub rezerva condițiilor relevante prevăzute în dreptul național, aceasta nu ar trebui să aducă atingere rambursării de către partea care nu are câștig de cauză într-o acțiune de reprezentare a cheltuielilor de judecată necesare suportate de partea care are câștig de cauză („principiul conform căruia partea care pierde procesul are obligația de plată a cheltuielilor de judecată”).** Cu toate acestea, instanța judecătorească sau autoritatea administrativă nu ar trebui să acorde părții care a pierdut procesul cheltuielile care nu au fost necesare sau cele având o valoare disproporționată în raport cu valoarea cererii. [AM 27]
- (39a) **Statele membre ar trebui să asigure evitarea onorariilor de succes și faptul că remunerația avocaților și metoda prin care aceasta este calculată nu creează niciun stimulent pentru desfășurarea de litigii care nu sunt necesare din punctul de vedere al interesului consumatorilor sau al oricărei părți în cauză și care ar putea împiedica consumatorii să beneficieze pe deplin de acțiunea de reprezentare. Statele membre care permit onorariile de succes ar trebui să se asigure că aceste onorarii nu împiedică obținerea despăgubirii integrale de către consumatori.** [AM 28]
- (40) Cooperarea și schimbul de informații, **de bune practici și de experiență** dintre entitățile **reprezentante** calificate din diferite state membre s-au dovedit a fi utile în combaterea încălcărilor transfrontaliere. Este necesară continuarea măsurilor de consolidare a capacităților și de cooperare și extinderea acestora la un număr mai mare de entități **reprezentante** calificate din întreaga Uniune în scopul de a crește frecvența utilizării acțiunilor de reprezentare cu implicații transfrontaliere. [AM 29]

Marti, 26 martie 2019

- (41) Pentru a combate în mod eficace încălcările cu implicații transfrontaliere, ar trebui să se asigure recunoașterea reciprocă a calității procesuale a entităților calificate desemnate în prealabil într-un stat membru pentru a iniția acțiuni de reprezentare într-un alt stat membru. În plus, entitățile calificate din diferite state membre ar trebui să poată să își unească forțele în cadrul unei singure acțiuni de reprezentare în fața unui singur for, sub rezerva normelor relevante privind instanța competentă. Din motive de eficiență și eficacitate, o entitate calificată ar trebui să fie în măsură să inițieze o acțiune de reprezentare în numele altor entități calificate care reprezintă consumatori din diferite state membre.
- (41a) **Pentru a explora posibilitatea de a institui o procedură la nivelul Uniunii pentru acțiuni de reprezentare transfrontaliere, Comisia ar trebui să evalueze posibilitatea de instituire a unui ombudsman european pentru reparații colective.** [AM 30]
- (42) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute, în special, de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În consecință, prezenta directivă ar trebui să fie interpretată și aplicată în conformitate cu drepturile și principiile respective, inclusiv cele referitoare la dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, precum și dreptul la apărare.
- (43) În ceea ce privește legislația din domeniul mediului, prezenta directivă ține seama de Convenția CEE-ONU privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu („Convenția de la Aarhus”).
- (44) Obiectivele prezentei directive, și anume instituirea unui mecanism de acțiune de reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor, în vederea asigurării unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor pe întreg teritoriul Uniunii și a bunei funcționări a pieței interne, nu pot fi realizate în mod satisfăcător prin acțiuni întreprinse exclusiv de către statele membre, ci, mai degrabă, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii datorită implicațiilor transfrontaliere ale acțiunilor de reprezentare. Prin urmare, Uniunea poate să adopte măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.
- (45) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative⁽⁶⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, să transmită împreună cu notificarea măsurilor de transpunere unul sau mai multe documente în care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (46) Este oportun să se stabilească norme pentru aplicarea în timp a prezentei directive.
- (47) Prin urmare, Directiva 2009/22/CE ar trebui să fie abrogată,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Capitolul 1

Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Articolul 1

Obiect

1. Prezenta directivă stabilește normele în temeiul cărora entitățile **reprezentante** calificate pot iniția acțiuni de reprezentare în scopul de a proteja interesele colective ale consumatorilor și, **prin urmare, în special de a atinge și a aplica un nivel înalt de protecție și de acces la justiție, asigurând, asigură**, în același timp, garanții adecvate pentru evitarea abuzului de procedură. [AM 31]

⁽⁶⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

Marți, 26 martie 2019

2. Prezenta directivă nu împiedică statele membre să adopte sau să mențină în vigoare dispoziții prin care se instituie în beneficiul entităților **reprezentante** calificate și a oricăror **altor organisme publice** ~~alte persoane interesate~~ alte mijloace procedurale de introducere de acțiuni care au scopul de a proteja interesele colective ale consumatorilor la nivel național. **Implementarea prezentei directive nu constituie în niciun caz un temei pentru reducerea protecției consumatorilor în domeniile reglementate de dreptul Uniunii.** [AM 32]

Articolul 2

Domeniu de aplicare

1. Prezenta directivă se aplică acțiunilor de reprezentare introduse ca urmare a încălcării, **cu impact mare asupra consumatorilor**, de către comercianți a dispozițiilor dreptului Uniunii enumerate în anexa I, care **protejează** ~~prejudiciază sau poate prejudicia~~ interesele colective ale consumatorilor. Directiva se aplică încălcărilor de la nivel intern și transfrontalier, chiar dacă încălcările respective au încetat înainte de începerea sau de încheierea acțiunii de reprezentare. [AM 33]

2. Prezenta directivă nu afectează normele care stabilesc măsurile reparatorii contractuale și necontractuale pe care consumatorii le pot invoca în cazul acestor tipuri de încălcări în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului național.

3. Prezenta directivă nu aduce atingere normelor Uniunii de drept internațional privat, în special celor legate de competența judiciară, **recunoașterii și executării hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială, și nici legii aplicabile obligațiilor contractuale și necontractuale, care se aplică acțiunilor de reprezentare prevăzute de prezenta directivă.** ~~legea aplicabilă.~~ [AM 34]

3a. Prezenta directivă nu aduce atingere altor mecanisme de recurs prevăzute de legislația națională. [AM 35]

3b. Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și de Convenția europeană a drepturilor omului, în special dreptul la un proces echitabil și imparțial și dreptul la o cale de atac eficientă. [AM 36]

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (1) „consumator” înseamnă orice persoană fizică ce acționează în scopuri care nu sunt legate de activitatea sa comercială, economică, meșteșugărească sau liberală;
- (1a) **„asociație de consumatori” înseamnă orice grup care urmărește să protejeze interesele consumatorilor împotriva actelor ilegale sau a omisiunilor comise de comercianți.** [AM 37]
- (2) „comerciant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, indiferent dacă este publică sau privată, care acționează **în calitate civilă în conformitate cu normele de drept civil**, inclusiv prin intermediul unei alte persoane care acționează în numele sau pe seama ei, în scopuri legate de activitatea sa comercială, economică, meșteșugărească sau liberală; [AM 38]
- (3) „interesele colective ale consumatorilor” înseamnă interesele unui anumit număr de consumatori **sau de persoane vizate, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) 2016/679 (Regulamentul general privind protecția datelor);** [AM 39]
- (4) „acțiune de reprezentare” înseamnă o acțiune în vederea protejării intereselor colective ale consumatorilor, la care consumatorii vizați nu s-au constituit parte;
- (5) „practică” înseamnă orice acțiune sau omisiune a unui comerciant;

Marti, 26 martie 2019

(6) „decizie definitivă” înseamnă o hotărâre a unei instanțe dintr-un stat membru care nu poate sau nu mai poate fi atacată sau o decizie a unei autorități administrative care nu mai poate fi supusă controlului judiciar;

(6a) **„dreptul consumatorilor” înseamnă dreptul Uniunii și dreptul intern adoptate pentru a proteja consumatorii.**
[AM 40]

Capitolul 2

Acțiuni de reprezentare

Articolul 4

Entități **reprezentante** calificate [AM 41]

1. Statele membre se asigură că acțiunile de reprezentare pot fi introduse de entitățile calificate desemnate în prealabil în acest scop de către statele membre, la cererea entităților calificate, și înscrise pe o listă accesibilă publicului. **Statele membre sau instanțele lor desemnează, pe teritoriul lor, cel puțin o entitate reprezentativă calificată în scopul acțiunilor de reprezentare în sensul articolului 3 alineatul (4).**

Statele membre desemnează o entitate **reprezentativă** drept entitate calificată dacă aceasta îndeplinește **toate criteriile următoare:** următoarele criterii: [AM 42]

- (a) este constituită în mod adecvat, în conformitate cu legislația statului membru;
- (b) ~~are~~ **statutul său sau un alt document de administrare și activitatea sa continuă, care implică apărarea și protecția intereselor consumatorilor, demonstrează un interes legitim în a asigura respectarea dispozițiilor din dreptul Uniunii care intră sub incidența prezentei directive;** [AM 43]
- (c) este o entitate nonprofit.
- ca)* **acționează într-un mod care este independent de alte entități și de alte persoane decât consumatorii care ar putea avea un interes economic în rezultatul acțiunilor de reprezentare, mai ales din partea operatorilor de pe piață;** [AM 44]
- (cb)* **nu are acorduri financiare cu firme de avocatură din partea reclamantă în afara unui contract de servicii normal;** [AM 45]
- (cc)* **a stabilit proceduri interne pentru a preveni un conflict de interese între ea și finanțatorii săi;** [AM 46]

Statele membre prevăd ca entitățile reprezentante calificate să facă publice prin mijloace adecvate, cum ar fi pe site-ul său internet, modul de finanțare, structura sa organizatorică și de conducere, obiectivul și metodele sale de lucru, precum și activitățile sale, într-un limbaj simplu și inteligibil.

Statele membre evaluează în mod periodic dacă entitatea **reprezentantă** calificată îndeplinește în continuare aceste criterii. Statele membre se asigură că entitatea **reprezentantă** calificată își pierde statutul pe care îl are în temeiul prezentei directive dacă nu mai îndeplinește unul sau mai multe dintre criteriile enumerate la primul paragraf.

Statele membre întocmesc o listă a entităților reprezentante care îndeplinesc criteriile enumerate la alineatul (1) și le fac publice. Ele comunică Comisiei lista respectivă și o actualizează când este cazul.

Comisia publică lista entităților reprezentante calificate, primite de la statele membre, pe un portal online accesibil publicului. [AM 47]

1a. **Statele membre pot prevedea că organismele publice deja desemnate înainte de intrarea în vigoare a prezentei directive în conformitate cu legislația națională rămân eligibile pentru statutul de entitate reprezentantă în sensul prezentului articol.** [AM 48]

Marți, 26 martie 2019

2. Statele membre pot desemna ad-hoc o entitate calificată, pentru o anumită acțiune de reprezentare, la cererea acesteia, dacă respectiva entitate îndeplinește criteriile menționate la alineatul (1). [AM 49]
3. Statele membre se asigură că în special asociațiile pentru protecția consumatorilor **care îndeplinesc criteriile menționate la alineatul (1)** și organismele publice **sunt eligibile pentru independente** pot obține statutul de entitate **reprezentantă** calificată. Statele membre pot să desemneze drept entități **reprezentante** calificate asociații pentru protecția consumatorilor care să reprezinte membrii din mai multe state membre. [AM 50]
4. Statele membre pot stabili norme care să precizeze entitățile calificate care pot invoca toate măsurile menționate la articolele 5 și 6, precum și entitățile calificate care pot invoca doar una sau mai multe dintre aceste măsuri. [AM 51]
5. Respectarea de către o entitate calificată a criteriilor menționate la alineatul (1) nu aduce atingere **obligăției dreptului** instanței sau autorității administrative de a examina dacă scopul urmărit de entitatea calificată justifică introducerea unei acțiuni de către aceasta într-un anumit caz, în conformitate cu articolul 4 și articolul 5 alineatul (1). [AM 52]

Articolul 5

Acțiuni de reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor

1. Statele membre se asigură că **doar** entitățile **reprezentante** calificate **desemnate în conformitate cu articolul 4 alineatul (1)** pot introduce acțiuni de reprezentare la instanțele naționale sau autoritățile administrative, cu condiția să existe o legătură directă între obiectivele principale ale entității și drepturile prevăzute în temeiul dreptului Uniunii despre care se susține că au fost încălcate și în legătură cu care se introduce acțiunea.

Entitățile reprezentante calificate sunt libere să aleagă orice procedură disponibilă în temeiul legislației naționale sau a UE, asigurând un nivel mai ridicat de protecție a interesului colectiv al consumatorilor.

Statele membre se asigură că nu a fost inițiată nicio altă acțiune în curs de desfășurare în fața unei instanțe sau a unei autorități administrative din statul membru cu privire la aceeași practică, același comerciant și aceiași consumatori. [AM 53]

2. Statele membre se asigură că entitățile **reprezentante** calificate, **inclusiv organismele publice care au fost desemnate în prealabil**, pot introduce acțiuni de reprezentare având ca obiect solicitarea următoarelor măsuri: [AM 54]
 - (a) un ordin de încetare, ca măsură provizorie pentru a pune capăt practicii **ilegale** sau, în cazul în care practica nu a fost încă aplicată, dar este iminentă, pentru a interzice **practica practicile ilegale**; [AM 56]
 - (b) un ordin de încetare prin care să se stabilească că practica reprezintă o încălcare a legii și, dacă este cazul, să se pună capăt practicii sau, dacă practica nu a fost încă aplicată, dar este iminentă, prin care să se interzică practica;

Pentru solicitarea unui ordin de încetare, entitățile **reprezentante** calificate nu trebuie să obțină mandatul consumatorilor individuali vizați ~~sau~~ și să facă dovada pierderii sau a prejudiciului real suferit de consumatorii vizați ori a intenției sau a neglijenței comerciantului. [AM 55]

3. Statele membre se asigură că entitățile **reprezentante** calificate pot introduce acțiuni de reprezentare având ca obiect solicitarea unor măsuri de eliminare a efectelor persistente ale încălcării. **Aceste măsuri sunt solicitate pe baza unei decizii definitive în care se stabilește că practica respectivă constituie o încălcare a dispozițiilor dreptului Uniunii enumerate în anexa I care aduce atingere intereselor colective ale consumatorilor, inclusiv pe baza unui ordin de încetare definitiv, astfel cum se prevede la alineatul (2) litera (b).** [AM 57]

4. Fără a aduce atingere articolului 4 alineatul (4), statele membre se asigură că entitățile calificate pot solicita măsuri de eliminare a efectelor persistente ale încălcării, alături de măsurile menționate la alineatul (2), în cadrul unei singure acțiuni de reprezentare. [AM 58]

Marti, 26 martie 2019

Articolul 5a

Registrul acțiunilor colective

1. *Statele membre pot înființa un registru național pentru acțiuni de reprezentare care să fie disponibil gratuit oricărei persoane interesate prin mijloace electronice și/sau în alt mod.*
2. *Site-urile care publică registrele oferă acces la informații cuprinzătoare și obiective cu privire la metodele disponibile de a obține compensații, inclusiv cu privire la măsurile extrajudiciare, precum și la acțiunile de reprezentare în curs.*
3. *Registrele naționale sunt interconectate. Se aplică articolul 35 din Regulamentul (UE) 2017/2394. [AM 59]*

Articolul 6

Măsuri reparatorii

1. În sensul articolului 5 alineatul (3), statele membre se asigură că entitățile **reprezentante** calificate pot să introducă acțiuni de reprezentare pentru obținerea unui ordin privind reparațiile, care să îl oblige pe comerciant să prevadă, printre altele, compensarea, repararea, înlocuirea, reducerea de preț, încetarea contractului sau rambursarea prețului plătit, după caz. Un stat membru poate să prevadă **sau nu** obligația existenței unui mandat acordat de consumatorii individuali vizați înainte de adoptarea unei decizii de constatare sau de emiterea unui ordin privind reparațiile. [AM 60]

Dacă un stat membru nu prevede obligația existenței unui mandat acordat de consumatorii individuali pentru a se alătura acțiunii de reprezentare, acest stat membru permite, totuși, acelor persoane fizice care nu au reședința obișnuită în statul membru în care se introduce acțiunea să participe la acțiunea de reprezentare, în situația în care și-au dat explicit mandatul pentru a participa la acțiunea de reprezentare în termenul aplicabil. [AM 61]

Entitatea **reprezentantă** calificată trebuie să prevadă **toate informațiile necesare** suficiente informații, conform legislației naționale, care să susțină acțiunea, inclusiv o descriere a consumatorilor vizați de acțiune și aspectele de fapt și de drept care trebuie soluționate. [AM 62]

2. Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot împuternici o instanță judecătorească sau o autoritate administrativă să emită, în locul unui ordin privind reparațiile, o decizie de constatare a răspunderii comerciantului față de consumatorii prejudiciați în urma încălcării dispozițiilor dreptului Uniunii enumerate în anexa I, în cazuri bine întemeiate, atunci când, din cauza caracteristicilor prejudiciului individual suferit de consumatorii vizați cuantificarea reparației individuale este complexă. [AM 63]

3. Alineatul (2) nu se aplică atunci când:

- (a) consumatorii vizați de încălcare pot fi identificați și au suferit un prejudiciu similar care a fost cauzat de aceeași practică în legătură cu un interval de timp sau o achiziție. În aceste cazuri, cerința existenței unui mandat din partea consumatorilor individuali vizați nu constituie o condiție pentru inițierea acțiunii. Reparația trebuie direcționată către consumatorii vizați;
- (b) cuantumul pierderii suferite de consumatori este redus și distribuirea reparației către aceștia ar fi disproporționată. În aceste cazuri, statele membre se asigură că nu este necesar un mandat din partea consumatorilor individuali vizați. Reparația trebuie direcționată către un scop public care servește interesele colective ale consumatorilor. [AM 64]

4. Reparațiile obținute prin intermediul unei decizii definitive în conformitate cu **alineatul** alineatele (1), (2) și (3) nu aduc atingere altor drepturi suplimentare la reparație pe care consumatorii vizați le pot avea în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului național. **În aplicarea prezentei dispoziții se respectă principiul res judicata.** [AM 65]

4a. Măsurile reparatorii vizează acordarea unei compensații integrale pentru consumatorii în cauză. În cazul în care există o sumă nerevendicată rămasă după compensație, Curtea decide asupra beneficiarului acestei sume rămase. Această sumă nerevendicată nu îi revine entității reprezentante calificate sau comerciantului. [AM 66]

Marți, 26 martie 2019

4b. În special, sunt interzise daunele punitive, care conduc la existența unei supracompensări în favoarea părții reclamante pentru prejudiciile suferite. De exemplu, compensația acordată consumatorilor afectați într-un prejudiciu colectiv nu depășește suma datorată de comerciant, în conformitate cu legislația națională sau cu dreptul Uniunii aplicabil, pentru a acoperi prejudiciul individual real suferit de aceștia. [AM 67]

Articolul 7

Finanțare **Admisibilitatea unei acțiuni de reprezentare** [AM 68]

1. Entitatea **reprezentantă** calificată care solicită un ordin privind reparațiile, astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (1), **prezintă instanței sau autorității administrative, trebuie să declare într-un stadiu cât mai timpuriu incipient al acțiunii, o situație financiară completă, în care să enumere toate sursele** sursa fondurilor utilizate pentru desfășurarea activității sale, în general, și ale a fondurilor pe care le utilizează pentru susținerea acțiunii **pentru a demonstra absența vreunui conflict de interese.** Aceasta trebuie să demonstreze că dispune de resurse financiare suficiente pentru a reprezenta interesul superior al consumatorilor vizați, precum și pentru a acoperi, în cazul în care nu obține câștig de cauză, eventualele cheltuieli în favoarea părții adverse. [AM 69]

2. Statele membre se asigură că, în cazul în care acțiunea de reprezentare în vederea obținerii de reparații este finanțată de către un terț, se interzice acestuia din urmă: **Acțiunea de reprezentare poate fi declarată inadmisibilă de către instanța națională, dacă instanța stabilește că finanțarea de către partea terță:** [AM 70]

(a) să exercite **exercită** influență asupra deciziilor entității **reprezentante** calificate în contextul unei acțiuni de reprezentare, inclusiv cu privire la ~~tranzacțiile încheiate în context judiciar sau administrativ;~~ **inițierea acțiunilor de reprezentare și a deciziilor legate de tranzacții;** [AM 71]

(b) să finanțeze **finanțează** o acțiune colectivă împotriva unui pârât care este concurent al furnizorului de fonduri sau împotriva unui pârât care se află într-o situație de dependență cu furnizorul de fonduri.

3. Statele membre se asigură că instanțele și autoritățile administrative **evaluează absența conflictului de interese, după cum se menționează** au competența să analizeze circumstanțele prevăzute la alineatul (2) (1) și **circumstanțele prevăzute la alineatul (2) în stadiul admisibilității acțiunii de reprezentare și într-un stadiu ulterior, în timpul procedurilor în instanță, dacă respectivele circumstanțe se manifestă abia atunci.** dacă este cazul, să îi solicite entității calificate refuzarea finanțării relevante, precum și, dacă este necesar, să refuze calitatea procesuală a entității calificate într-un caz specific. [AM 72]

3a. Statele membre se asigură că instanța sau autoritatea administrativă are competența de a respinge cazurile vădit nefondate cât mai devreme în desfășurarea procedurilor. [AM 73]

Articolul 7a

Principiul conform căruia partea care pierde suportă cheltuielile de judecată

Statele membre se asigură că partea care pierde o acțiune colectivă rambursează costurile juridice suportate de partea care are câștig de cauză, sub rezerva condițiilor prevăzute de legislația națională. Cu toate acestea, instanța judecătorească sau autoritatea administrativă nu ar trebui să pună în sarcina părții care a pierdut procesul cheltuielile care nu au fost necesare sau cele cu o valoare disproporționată în raport cu valoarea cererii. [AM 74]

Articolul 8

Tranzacții

1. Statele membre pot prevedea că o entitate **reprezentantă** calificată și un comerciant care au încheiat o tranzacție în privința reparațiilor pentru consumatorii afectați de o presupusă practică ilegală a aceluia comerciant pot solicita împreună unei instanțe judecătorești sau unei autorități administrative să aprobe acea tranzacție. Cererea ar trebui să fie admisă de instanța judecătorească sau de autoritatea administrativă numai dacă nu se află în derulare o altă acțiune de reprezentare în cadrul instanței judecătorești sau al autorității administrative din același stat membru cu privire la același comerciant și la aceeași practică. [AM 75]

2. Statele membre se asigură că în orice moment al acțiunilor de reprezentare, instanța judecătorească sau autoritatea administrativă poate invita entitatea calificată și pârâtul, după consultarea acestora, să încheie o tranzacție în privința reparațiilor într-un termen rezonabil.

Marti, 26 martie 2019

3. Statele membre se asigură că instanța judecătorească sau autoritatea administrativă care a emis decizia de constatare definitivă menționată la articolul 6 alineatul (2) este abilitată să solicite părților la acțiunea de reprezentare să convină într-un termen rezonabil asupra unei tranzacții în ceea ce privește reparațiile care urmează să fie oferite consumatorilor pe baza acestei decizii definitive.
4. Tranzacțiile menționate la alineatele (1), (2) și (3) fac obiectul controlului instanței judecătorești sau al autorității administrative. Instanța judecătorească sau autoritatea administrativă evaluează legalitatea și echitatea tranzacției, luând în considerare drepturile și interesele tuturor părților, inclusiv ale consumatorilor vizați.
5. Dacă nu se ajunge la o tranzacție, astfel cum este menționată la alineatul (2), în termenele prevăzute sau dacă nu se aprobă tranzacția la care s-a ajuns, instanța judecătorească sau autoritatea administrativă trebuie să continue acțiunea de reprezentare.
6. **Reparațiile** Consumatorii individuali vizați trebuie să aibă posibilitatea de a accepta sau de a refuza să își asume obligațiile care derivă din tranzacțiile menționate la alineatele (1), (2) și (3). **Reparațiile** obținute prin intermediul unei tranzacții aprobate în conformitate cu alineatul (4) **sunt obligatorii pentru toate părțile fără a aduce** nu aduc atingere altor drepturi suplimentare la reparație pe care consumatorii vizați le pot avea în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului național. [AM 76]

Articolul 9

Informații privind acțiunile de reprezentare

-1 Statele membre se asigură că entitățile reprezentante:

- (a) **informează consumatorii cu privire la presupusa încălcare a drepturilor acordate în temeiul dreptului Uniunii și cu privire la intenția de a solicita un ordin de încetare sau de a introduce o acțiune pentru acordarea de daune-interese,**
- (b) **explică consumatorilor în cauză în prealabil posibilitatea de a se alătura acțiunii pentru a se asigura că sunt păstrate documentele relevante și alte informații necesare pentru acțiune.**
- (c) **după caz, informează cu privire la pașii ulteriori și la consecințele juridice posibile.** [AM 77]

1. **Statele** În cazul în care tranzacția sau decizia definitivă aduce beneficii consumatorilor care s-ar putea să nu fie la curent cu aceasta, **statele** membre se asigură că instanța judecătorească sau autoritatea administrativă **cere părții** impune comerciantului care a **căzut în pretenții sau ambelor părți să informeze**, săvârșit încălcarea obligația de a informa, pe cheltuiala **lorsa**, consumatorii afectați cu privire la deciziile definitive care prevăd măsurile menționate la articolele 5 și 6, precum și cu privire la tranzacțiile aprobate menționate la articolul 8, prin mijloace adecvate circumstanțelor cazului și în termenele stabilite inclusiv, după caz, prin notificarea individuală a tuturor consumatorilor vizați. **Statele membre pot prevedea că obligația de informare poate fi respectată prin intermediul unui site internet public și ușor accesibil.** [AM 78]

1a. **partea căzută în pretenții suportă costurile informării consumatorilor în conformitate cu principiul prevăzut la articolul 7.** [AM 79]

2. În informațiile menționate la alineatul (1) trebuie să se includă, într-un limbaj inteligibil, o explicație a obiectului acțiunii de reprezentare, consecințele juridice ale acesteia și, dacă este cazul, măsurile ulterioare care trebuie luate de către consumatorii vizați. **Modalitățile și calendarul pentru furnizarea informațiilor sunt stabilite în acord cu instanța sau autoritatea administrativă.** [AM 80]

2a. **Statele membre se asigură că se pun la dispoziția publicului, într-o manieră accesibilă, informații privind acțiunile colective viitoare, în desfășurare și închise, inclusiv prin presă sau prin mediul online prin intermediul unui site internet public dacă instanța a hotărât că este admisibil cazul.** [AM 81]

2b. **Statele membre se asigură că comunicările publice din partea entităților calificate cu privire la revendicări se bazează pe fapte și iau în considerare atât dreptul consumatorilor de a primi informații, cât și drepturile părților la protejarea reputației și a secretului de afaceri.** [AM 82]

Marți, 26 martie 2019

Articolul 10

Efectele deciziilor definitive

1. Statele membre se asigură că decizia definitivă a unei autorități administrative sau a unei instanțe judecătorești ~~prin care se stabilește existența unei încălcări care afectează interesele colective ale consumatorilor~~, inclusiv ordinul de încetare definitiv prevăzut la articolul 5 alineatul (2) litera (b), este considerată **probă ce stabilește** ca stabilind în mod incontestabil existența **sau inexistența** încălcării respective în scopul oricăror alte acțiuni care urmăresc obținerea de reparații în fața instanțelor naționale împotriva aceluiași comerciant pentru **aceleași fapte, cu condiția ca aceleași daune să nu poată fi compensate de două ori pentru aceiași consumatori în cauză**. ~~aceeași încălcare~~. [AM 83]

2. Statele membre se asigură că decizia definitivă prevăzută la alineatul (1), adoptată într-un alt stat membru este considerată de către instanțele naționale sau de autoritățile administrative ale acestora **cel puțin ca dovadă** ~~ea o prezumție juris tantum~~ că încălcarea a avut loc. [AM 84]

2a. Statele membre se asigură că decizia finală a unei instanțe dintr-un stat membru de stabilire a existenței sau a inexistenței încălcării în scopul oricăror alte acțiuni care solicită despăgubiri în fața instanțelor naționale dintr-un alt stat membru împotriva aceluiași comerciant pentru aceeași încălcare este considerată o prezumție juris tantum. [AM 85]

3. Statele membre se asigură că prin decizia de constatare definitivă menționată la articolul 6 alineatul (2) se stabilește în mod incontestabil răspunderea comerciantului față de consumatorii prejudiciați ca urmare a încălcării în sensul oricăror acțiuni care au scopul de a obține reparații în fața instanțelor lor naționale împotriva aceluiași comerciant pentru încălcarea respectivă. Statele membre se asigură că astfel de acțiuni, care au ca obiect obținerea de reparații, introduse individual de către consumatori sunt disponibile prin proceduri rapide și simplificate. **sunt încurajate să creeze o bază de date care să conțină toate deciziile finale privind acțiunile colective care ar putea facilita alte măsuri reparatorii și să-și împărtășească cele mai bune practici în domeniu.** [AM 86]

Articolul 11

Suspendarea termenului de prescripție

În conformitate cu legislația națională, statele membre se asigură că prin depunerea unei acțiuni de reprezentare, astfel cum se prevede la articolele 5 și 6, se suspendă sau se întrerup termenele de prescripție care se aplică acțiunilor în despăgubire în cazul **persoanelor fizice vizate** ~~consumatorilor vizati~~, dacă drepturile relevante fac obiectul unui termen de prescripție în temeiul dreptului Uniunii sau a dreptului național. [AM 87]

Articolul 12

Celeritate procedurală

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că acțiunile de reprezentare menționate la articolele 5 și 6 sunt tratate cu celeritatea cuvenită.

2. Acțiunile de reprezentare pentru obținerea unui ordin de încetare sub forma unei măsurii provizorii, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (2) litera (a), sunt tratate în procedură accelerată.

Articolul 13

Elemente de probă

Statele membre se asigură că, la cererea **uneia dintre părți** ~~unei entități calificate~~ care a prezentat fapte care sunt în mod rezonabil disponibile și elemente de probă suficiente **și o explicație substanțială** în sprijinul **poziției sale**, ~~acțiunii de reprezentare~~ și care a indicat alte elemente de probă **specifice și clar definite** asupra cărora **cealaltă parte** ~~părătului~~ deține controlul, instanța judecătorească sau autoritatea administrativă competentă poate impune **acestei părți**, ~~părătului~~, în conformitate cu normele procedurale naționale, să prezinte aceste elemente de probă, **cât mai restrâns posibil, pe baza unor fapte disponibile în mod rezonabil**, sub rezerva normelor Uniunii și a normelor naționale aplicabile în materie de confidențialitate. **Ordinul în cauză trebuie să fie adecvat și proporțional pentru cazul respectiv și să nu creeze un dezechilibru între cele două părți implicate.** [AM 88]

Mărti, 26 martie 2019

Statele membre se asigură că instanțele limitează divulgarea probelor la ceea ce este proporțional. Pentru a stabili dacă divulgarea solicitată de o entitate reprezentantă calificată este proporțională, instanța consideră interesul legitim al tuturor părților implicate, și anume măsura în care cererea de divulgare a dovezilor este susținută de fapte și probe disponibile și dacă dovezile solicitate conțin informații confidențiale. [AM 89]

Statele membre se asigură că instanțele naționale au competența de a dispune divulgarea de probe care conțin informații atunci când le consideră relevante pentru acțiunile în despăgubire. [AM 90]

Articolul 14

Sanțiuni

1. Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile în cazul nerespectării deciziilor definitive emise în contextul acțiunii de reprezentare și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive.
2. Statele membre se asigură că sancțiunile pot lua, **printre altele**, forma unor amenzi. [AM 91]
3. Atunci când decid cu privire la alocarea veniturilor provenite din amenzi, statele membre trebuie să țină seama de interesele colective ale consumatorilor. **Statele membre pot decide ca aceste venituri să fie alocate unui fond creat în scopul finanțării acțiunilor de reprezentare.** [AM 92]
4. Statele membre notifică Comisiei dispozițiile prevăzute la alineatul (1) cel târziu până la [data transpunerii directivei] și informează fără întârziere Comisia cu privire la orice modificări ulterioare ale acestora.

Articolul 15

Asistență pentru entitățile reprezentante calificate [AM 93]

1. Statele membre **sunt încurajate, în conformitate cu articolul 7 să se asigure că entitățile reprezentante calificate dispun de fonduri suficiente pentru acțiunile de reprezentare. Ele** iau măsurile necesare **pentru a înlesni accesul la justiție și se asigură că** astfel încât costurile procedurale aferente acțiunilor de reprezentare să nu reprezinte obstacole financiare în calea exercitării de către entitățile calificate a dreptului de a solicita măsurile menționate la articolele 5 și 6, ca de exemplu limitarea taxelor judiciare sau administrative aplicabile, acordarea accesului la asistență judiciară ~~atunci~~ când este necesar sau acordarea de finanțare publică în acest scop. [AM 94]

1a. Statele membre oferă sprijin structural entităților care acționează în calitate de entități calificate în domeniul de aplicare al prezentei directive. [AM 95]

2. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în cazurile în care entitățile calificate au obligația de a informa consumatorii vizați cu privire la acțiunea de reprezentare în curs, costurile aferente pot fi recuperate de la comerciant în cazul în care entitatea obține câștig de cauză în urma acțiunii.
3. Statele membre și Comisia sprijină și facilitează cooperarea dintre entitățile calificate, precum și schimbul și diseminarea de bune practici și de experiență cu privire la soluționarea încălcărilor transfrontaliere și naționale.

Articolul 15a

Reprezentare și cheltuieli juridice

Statele membre se asigură că remunerația avocaților și metoda de calcul al acesteia nu creează niciun stimulent pentru desfășurarea de litigii care nu sunt necesare din punctul de vedere al interesului oricăreia dintre părți. În special, statele membre interzic onorariile condiționate. [AM 96]

Marți, 26 martie 2019

Articolul 16

Acțiuni de reprezentare transfrontaliere

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că orice entitate **reprezentantă** calificată desemnată în prealabil într-un stat membru în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) poate sesiza instanțele judecătorești sau autoritățile administrative ale unui alt stat membru prin prezentarea listei publice prevăzute la articolul respectiv. Instanțele judecătorești sau autoritățile administrative **pot reexamina capacitatea procesuală** ~~acceptă această listă ca dovadă a capacității procesuale~~ a entității calificate, fără a aduce atingere dreptului lor de a examina dacă scopul entității **reprezentante** calificate justifică introducerea unei acțiuni într-un anumit caz. [AM 97]

2. Statele membre se asigură că, în cazul în care încălcarea afectează sau este susceptibilă să afecteze consumatorii din diferite state membre, acțiunea de reprezentare poate fi introdusă la instanța judecătorească sau autoritatea administrativă competentă a unui stat membru de mai multe entități calificate din diferite state membre, care acționează împreună sau care sunt reprezentate de o singură entitate calificată, pentru protejarea interesului colectiv al consumatorilor din diferite state membre.

2a. Statul membru în care are loc o acțiune colectivă de recurs poate solicita mandat din partea consumatorilor care își au reședința în statul membru respectiv și trebuie să ceară mandat din partea consumatorilor individuali stabiliți în alt stat membru, dacă acțiunea este transfrontalieră. În astfel de cazuri, la începutul unei acțiuni va fi furnizată instanței sau autorității administrative și pârâtului o listă consolidată a tuturor consumatorilor care au acordat un astfel de mandat specific. [AM 98]

3. În sensul acțiunilor de reprezentare transfrontaliere, și fără a aduce atingere drepturilor acordate altor entități în temeiul legislației naționale, statele membre comunică Comisiei lista entităților calificate desemnate în prealabil. Statele membre informează Comisia cu privire la denumirea și scopul acestor entități calificate. Comisia face publice aceste informații și le actualizează.

4. În cazul în care un stat membru, **Comisia** sau **comerciantul** ~~Comisia~~ își exprimă preocupări cu privire la respectarea de către o entitate **reprezentantă** calificată a criteriilor prevăzute la articolul 4 alineatul (1), statul membru care a desemnat respectiva entitate analizează preocupările și, dacă este cazul, retrage desemnarea atunci când unul sau mai multe criterii nu sunt îndeplinite. [AM 99]

Articolul 16a

Registrul public

Statele membre se asigură că autoritățile naționale competente relevante instituie un registru accesibil publicului care să conțină actele ilegale care au făcut obiectul unor ordine de încetare în conformitate cu dispozițiile prezentei directive. [AM 100]

Capitolul 3

Dispoziții finale

Articolul 17

Abrogare

Directiva 2009/22/UE se abrogă de la [data aplicării prezentei directive], fără a aduce atingere articolului 20 alineatul (2).

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 18

Monitorizare și evaluare

1. Cel mai devreme la cinci ani de la data aplicării prezentei directive, Comisia efectuează o evaluare a prezentei directive și prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind principalele constatări. Evaluarea se efectuează în conformitate cu orientările Comisiei privind o mai bună legislație. În raport, Comisia evaluează în special domeniul de aplicare al prezentei directive definit la articolul 2 și în anexa I.

Marti, 26 martie 2019

2. ~~În termen de cel mult un an de la intrarea în vigoare a prezentei directive, Comisia evaluează dacă normele privind drepturile pasagerilor care utilizează transportul aerian și feroviar oferă un nivel de protecție a drepturilor consumatorilor comparabil cu cel prevăzut în temeiul prezentei directive. Dacă se verifică această situație, Comisia intenționează să formuleze propuneri corespunzătoare, care pot consta în special în eliminarea actelor menționate la punctele 10 și 15 din anexa I din domeniul de aplicare al prezentei directive, astfel cum este definit la articolul 2. [AM 101]~~

3. Statele membre transmit în fiecare an Comisiei, iar prima dată după cel mult 4 ani de la data punerii în aplicare a prezentei directive, următoarele informații necesare pentru pregătirea raportului prevăzut la alineatul (1):

- (a) numărul de acțiuni de reprezentare introduse în temeiul prezentei directive la autoritățile administrative și judiciare;
- (b) categoriile de entități calificate care introduc acțiunile;
- (c) tipul încălcării abordate în cadrul acțiunilor de reprezentare, părțile la acțiunile de reprezentare și sectorul economic vizat de acțiunile de reprezentare;
- (d) durata procedurii, de la inițierea unei acțiuni până la adoptarea ordinului de încetare, astfel cum se prevede la articolul 5, a ordinului privind reparațiile sau a deciziei de constatare, astfel cum se prevede la articolul 6, sau până la aprobarea finală a tranzacției, astfel cum se prevede la articolul 8;
- (e) rezultatele acțiunilor de reprezentare;
- (f) numărul entităților calificate care participă la mecanismul de cooperare și de schimb de bune practici prevăzut la articolul 15 alineatul (3).

Articolul 18a

Clauză de revizuire

Fără a aduce atingere articolului 16, Comisia evaluează dacă acțiunile de reprezentare transfrontaliere ar putea fi abordate cel mai bine la nivelul Uniunii, prin instituirea unui Ombudsman European pentru acțiuni colective în despăgubire. În termen de cel mult trei ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive regulament, Comisia întocmește un raport în acest sens și îl prezintă Parlamentului European și Consiliului, anexând, după caz, o propunere relevantă. [AM 102]

Articolul 19

Transpunere

1. Statele membre adoptă și publică cel târziu până la [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive] actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Statele membre aplică aceste acte începând cu [6 luni de la termenul de transpunere].

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre comunică Comisiei textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 20

Dispoziții tranzitorii

1. Statele membre aplică actele cu putere de lege și actele administrative de transpunere a prezentei directive în cazul încălcărilor care au început după [data aplicării prezentei directive].

Marți, 26 martie 2019

2. Statele membre aplică actele cu putere de lege și actele administrative de transpunere a Directivei 2009/22/CE în cazul încălcărilor care au început înainte de [data aplicării prezentei directive].

Articolul 21

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 22

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la ...,

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

*Pentru Consiliu,
Președintele*

Mărti, 26 martie 2019

ANEXA I

LISTA DISPOZIȚIILOR DIN DREPTUL UNIUNII MENȚIONATE LA ARTICOLUL 2 ALINEATUL (1)

- (1) Directiva 85/374/CEE a Consiliului din 25 iulie 1985 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre cu privire la răspunderea pentru produsele cu defect (OJ L 210 , 07.08.1985, p. 29 –33) ⁽¹⁾.
- (2) Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, 21.4.1993, p. 29).
- (3) Directiva 98/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind protecția consumatorului prin indicarea prețurilor produselor oferite consumatorilor (JO L 80, 18.3.1998, p. 27).
- (4) Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe (JO L 171, 7.7.1999, p. 12).
- (5) Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).
- (6) Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman: articolele 86-100 (JO L 311, 28.11.2001, p. 67).
- (7) Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directiva privind serviciul universal) (JO L 108, 24.4.2002, p. 51–77).
- (8) Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37): articolul 13.
- (9) Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum (JO L 271, 9.10.2002, p. 16).
- (10) Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, 17.2.2004, p. 1).
- (11) Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).
- (12) Regulamentul (CE) nr. 1107/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind drepturile persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă pe durata călătoriei pe calea aerului (JO L 204, 26.7.2006, p. 1).
- (13) Directiva 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind publicitatea înșelătoare și comparativă (JO L 376, 27.12.2006, p. 21): articolul 1, articolul 2 litera (c) și articolele 4-8.

⁽¹⁾ Respectiva directivă a fost modificată prin Directiva 1999/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 mai 1999 de modificare a Directivei 85/374/CEE a Consiliului de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre cu privire la răspunderea pentru produsele cu defecte (JO L 141, 4.6.1999, p. 20 – 21)

Marți, 26 martie 2019

- (14) Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, 27.12.2006, p. 36).
- (15) Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar (JO L 315, 3.12.2007, p. 14).
- (16) Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, 22.5.2008, p. 66).
- (17) Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate (JO L 293, 31.10.2008, p. 3): articolele 22, 23 și 24.
- (18) Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1–1355).
- (19) Directiva 2008/122/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 ianuarie 2009 privind protecția consumatorilor în ceea ce privește anumite aspecte referitoare la contractele privind dreptul de folosință a bunurilor pe durată limitată, la contractele privind produsele de vacanță cu drept de folosință pe termen lung, precum și la contractele de revânzare și de schimb (JO L 33, 3.2.2009, p. 10).
- (20) Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE (JO L 211, 14.8.2009, p. 55–93).
- (21) Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE (JO L 211, 14.8.2009, p. 94–136).
- (22) Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32–96).
- (23) Regulamentul (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind plățile transfrontaliere în Comunitate și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2560/2001 (JO L 266, 9.10.2009, p. 11–18).
- (24) Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7–17).
- (25) Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (JO L 285, 31.10.2009, p. 10–35).
- (26) Regulamentul (CE) nr. 1222/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind etichetarea pneurilor în ceea ce privește eficiența consumului de combustibil și alți parametri esențiali (JO L 342, 22.12.2009, p. 46–58).
- (27) Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1–155): articolele 183, 184, 185 și 186.
- (28) Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii massmedia audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) (JO L 95, 15.4.2010, p. 1): articolele 9, 10, 11 și articolele 19–26.
- (29) Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor (JO L 153, 18.6.2010, p. 13–35).

Marti, 26 martie 2019

- (30) Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind eticheta UE ecologică (JO L 27, 30.1.2010, p. 1–19).
- (31) Regulamentul (UE) nr. 1177/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind drepturile pasagerilor care călătoresc pe mare și pe căi navigabile interioare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 334, 17.12.2010, p. 1).
- (32) Regulamentul (UE) nr. 181/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 55, 28.2.2011, p. 1).
- (33) Directiva 2011/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2011 privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere (JO L 88, 4.4.2011, p. 45–65).
- (34) Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1–73).
- (35) Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).
- (36) Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO L 304, 22.11.2011, p. 18–63).
- (37) Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 (JO L 94, 30.3.2012, p. 22–37).
- (38) Regulamentul (UE) nr. 531/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2012 privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii (JO L 172, 30.6.2012, p. 10–35).
- (39) Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1–56).
- (40) Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum (JO L 165, 18.6.2013, p. 63): articolul 13.
- (41) Regulamentul (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum (Regulamentul privind SOL în materie de consum) (JO L 165, 18.6.2013, p. 1): articolul 14.
- (42) Regulamentul (UE) nr. 345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene cu capital de risc (JO L 115, 25.4.2013, p. 1–17).
- (43) Regulamentul (UE) nr. 346/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social (JO L 115, 25.4.2013, p. 18–38).
- (44) Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 60, 28.2.2014, p. 34): articolele 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, capitolul 10 și anexele I și II.
- (45) Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349–496).

Marți, 26 martie 2019

- (46) Directiva 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind comparabilitatea comisiunilor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază (JO L 257, 28.8.2014, p. 214); articolele 3-18 și articolul 20 alineatul (2).
- (47) Directiva (UE) 2015/2302 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 90/314/CEE a Consiliului (JO L 326, 11.12.2015, p. 1).
- (48) Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind documentele cu informații esențiale referitoare la produsele de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări (PRIIP) (JO L 352, 9.12.2014, p. 1-23).
- (49) Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind fondurile europene de investiții pe termen lung (JO L 123, 19.5.2015, p. 98-121).
- (50) Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35-127).
- (51) Regulamentul (UE) 2015/2120 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 de stabilire a unor măsuri privind accesul la internetul deschis și de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații și a Regulamentului (UE) nr. 531/2012 privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii (JO L 310, 26.11.2015, p. 1-18).
- (52) Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuția de asigurări (reformare) (JO L 26, 2.2.2016, p. 19-59).
- (53) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), (JO L 119, 4.5.2016, p. 1-88).
- (54) Directiva (UE) 2016/2341 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (IORP) (JO L 354, 23.12.2016, p. 37-85).
- (55) Regulamentul (UE) 2017/1128 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind portabilitatea transfrontalieră a serviciilor de conținut online în cadrul pieței interne (JO L 168, 30.6.2017, p. 1).
- (56) Regulamentul (UE) 2017/1129 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau al admiterii de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată, și de abrogare a Directivei 2003/71/CE (JO L 168, 30.6.2017, p. 1282).
- (57) Regulamentul (UE) 2017/1131 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind fondurile de piață monetară (JO L 169, 30.6.2017, p. 8-45).
- (58) Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE (JO L 198, 28.7.2017, p. 1-23).
- (59) Regulamentul (UE) 2018/302 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 februarie 2018 privind prevenirea geoblocării nejustificate și a altor forme de discriminare bazate pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clienților pe piața internă și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2006/2004 și (UE) 2017/2394, precum și a Directivei 2009/22/CE (JO L 60 I, 2.3.2018, p. 1).
- (59a) Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor (JO L 11, 15.1.2002, p. 4). [AM 103]**

Mărti, 26 martie 2019

- (59b) *Directiva 2014/35/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor electrice destinate utilizării în cadrul unor anumite limite de tensiune (JO L 96, 29.3.2014, p. 357). [AM 104]*
 - (59c) *Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1). [AM 105]*
 - (59d) *Directiva 2014/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată (JO L 96, 29.3.2014, p. 107). [AM 106]*
 - (59e) *Regulamentul (CEE) nr. 2136/89 al Consiliului din 21 iunie 1989 privind stabilirea unor standarde comune de comercializare pentru conservele de sardine și a unor descrieri comerciale pentru conservele de sardine și conservele de produse de tipul sardine. [AM 107]*
 - (59f) *Regulamentul (CE) nr. 715/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețelele pentru transportul gazelor naturale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1775/2005. [AM 108]*
-

Marți, 26 martie 2019

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 2009/22/CE	Prezenta directivă
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (1)
—	Articolul 2 alineatul (2)
—	Articolul 3
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 5 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (1) litera (a)	Articolul 5 alineatul (2) literele (a) și (b) Articolul 12
—	Articolul 5 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 2 alineatul (1) litera (b)	Articolul 5 alineatul (3) Articolul 9
Articolul 2 alineatul (1) litera (c)	Articolul 14
Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (3)
Articolul 3	Articolul 4 alineatele (1)-(3)
—	Articolul 4 alineatul (4)
—	Articolul 4 alineatul (5)
—	Articolul 5 alineatul (4)
—	Articolul 6
—	Articolul 7
—	Articolul 8
—	Articolul 10
—	Articolul 11
—	Articolul 13
—	Articolul 15
Articolul 4	Articolul 16
Articolul 5	—

Mărti, 26 martie 2019

Directiva 2009/22/CE	Prezenta directivă
Articolul 6	Articolul 18
Articolul 7	Articolul 1 alineatul (2)
Articolul 8	Articolul 19
Articolul 9	Articolul 17
—	Articolul 20
Articolul 10	Articolul 21
Articolul 11	Articolul 22